GEMEENTE KOKSIJDE
BIBLIOTHEEK VISSERIJMUSEUM
OOSTDUINKERKE

het visserijblad

Vrijdag 11 april 1975 — Nr. 15

ABONNEMENTEN : BINNENLAND 1 JAAR 1000 FR. — 6 MAANDEN 500 FR. — 3 MAANDEN 250 FR. — BUITENLAND 1100 FR. — HOLLAND 70 GULDEN — REDAKTIE, BEHEER, PUBLICITEIT EN DRUKKERIJ : H. BAELSKAAI 30, OOSTENDE — TEL 70.77.13/70.77.14 — P.C.R. 41.89.87 — H.R.O. 25202 — DIREKTEUR P. VANDENBERGHE

Geen sluis voor Zeebrugse vissershaven

moet of mag visserij geholpen worden ?

De reakties op ons vorig artikel zijn enorm. Niet minder enorm echter is de vaststelling dat de rechtstreeks betrokkenen berustend de schouders ophalen en van oordeel zijn dat men tegen de overheid niet opgewassen is en dat men machteloos staat tegenover de heersende willekeur, korruptie en misleiding.

Het meest verontrustende m.i. lijkt daarenboven de afzijdigheid van de vakbondorganisaties, die toch ook in onze werkgroep deelnamen, en die een eigen pers hebben om te opteren voor onze doelstellingen ; zij hebben parlementairen wier interesse voor de visserij in het parlement zou kunnen gedemonstreerd worden en zij hebben zelfs ministers die aan het visserijbeleid grondige wijzigingen zouden kunnen brengen.

Maar van het westelijk front geen nieuws. Ook de vakbonden schijnen zich te willen beperken tot het vechten voor één frank méér op vandaag en te vergeten dat de 1.000 fr voor morgen zal verloren zijn.

Intussen worden argumenten verzameld tegen ons projekt en hoopt men dat, na verloop van tijd, alle reakties zullen doodbloeden. Vooral de huidige krisistoestand speelt in de kaart, want talrijker worden de reders die eerder hun bezorgdheid uitdrukken over besomming en onkosten dan over het gebrek aan akkomodatie en aanpassing. De eerste zorg is geworden de kop boven water te houden. Pas daarna zal men opnieuw vloekend vaststellen, dat men in het slijk vast zit.

GEMEENSCHAPSGELD

Intussen blijven we verontwaardigd over de bewering dat de gemeenschap de last van 15 personeelsleden zal weigeren te dragen. Daarom verwezen we in ons vorig artikel naar de financiële last die op de gemeenschap drukt door het Boudewijnpark.

Uit verschillende hoeken werd mij gezegd dat het dom is over het Boudewijnpark te willen schrijven, want dat de mensen daar kunnen schaatsen, spelen, zwemmen en dansen en daar dus graag een frank voor over hebben. Maar men schijnt te vergeten dat de mensen voor die aktiviteiten moeten betalen én dat de gemeenschap daarna nog 'n keer betaalt !

Immers, het Boudewijnpark wordt uitgebaat door een vennootschap. Deze vennootschap heeft 'n kontrakt met stad Brugge maar moet de instellingen, gebouwen, gronden, enz. NIET terugbetalen, zoals de reders wél de vismijn dienen te betalen. Ziehier wat dit kontrakt o.m. behelst :

Het gemeentebestuur geeft in koncessie aan de samenwerkende maatschappij Boudewijnpark de terreinen met reeds opgerichte en eventueel nog op te richten gebouwen. De maatschappij krijgt aldus het monopolie voor de uitbating van voornoemde inrichting. De koncessie wordt toegestaan voor een termijn van zestig jaar. Alle herstellingen welke veroorzaakt zijn door sleet of innerlijke gebreken, zowel aan onroerende als aan roerende goederen, ZIJN TEN LASTE VAN DE GEMEENTE. Het aanleggen en het onderhoud der pleinen, wegen, parkings..... is volledig ten laste van de gemeente. De koncessie wordt toegestaan mits een jaarlijkse vergoeding van a) voor de eerstkomende 10 jaar van 1.200.000 fr ; b) voor de rest van de koncessie-jaren voor 600.000 fr. Alle grondbelastingen zijn ten laste van de gemeente. De gemeenteraad zal het recht hebben van de dertien beheerders, er zes aan te duiden.
DIT KONTRAKT WERD OPGESTELD EN DOOR DE BURGEMEESTER GETEKEND OP 14 NOVEMBER 1969.

VERGELIJKINGSPUNTEN

1. Op het passief van de visserij wordt aan delgingen, interesten en terugbetalingen 6 miljoen ingeschreven. Voor het Boudewijnpark, zonder afschrijvingen, alleen voor terugbetalingen en interesten wordt er geboekt ca 4.800.000 FR TOTAAL TEN LASTE VAN DE GEMEENSCHAP.

2. De concessie brengt 10 jaar 1,2 miljoen en daarna 600.000 fr op, maar daarvoor worden alle taksen gedragen, worden herstellingen uitgevoerd, pleinen aangelegd, materialen vervangen, enz., zodat we

(Vervolg blz. 2)

NOORD OOST ATLANTISCHE VISSERIJ COMMISSIE

VERDELING NOORD OOST ARCTISCHE KABELJAUW

De speciale vergadering van de Noord Oost Atlantische Visserij Commissie (NOAVC) op 13 t/m 15 januari jl. te Bergen (Noorwegen) over de quotering van de Noord Oost Arctische kabeljauw heeft geresulteerd in de volgende aanbeveling voor het jaar 1975 :

Bondsrepubliek	29.500 ton
Denemarken (Far Oer)	11.000 ton
D.D.R.	10.000 ton
Frankrijk	30.500 ton
Noorwegen	305.000 ton
Polen	7.000 ton
Portugal	7.000 ton
Spanje	7.000 ton
U.S.S.R.	305.000 ton
Ver. Kon.	98.000 ton
Totaal	810.000 ton

Het Noorse quotum wordt met 40.000 ton verhoogd voor de kabeljauw bij de kust, die als een aparte stapel beschouwd wordt.

De verhoging van het Russische quotum voor kabeljauw bij de kust zal tijdens een vergadering van de werkgroep in maart/april 1975 nader worden vastgesteld.

Wanneer de Noorse of Russische quota voor kabeljauw bij de kust voor het einde van 1975 is uitgeput, mag de betreffende staat haar schepen de visserij laten voortzetten, mits die geschiedt met staande netten, beug of handlijnen.

Boven het vermelde quotum mogen België, Ierland, Nederland, IJsland en Zweden ieder in 1975 maximaal 500 ton vangen.

De betrokken landen werden verzocht uiterlijk 14 februari 1975 het secretariaat van de N.O.A.V.C. te verklaren akkoord te gaan met de aanbeveling, af te zien van de 90 dagen waarin bezwaren kunnen worden gemaakt en de quotering vanaf 1 maart 1975 als bindend te beschouwen. Dit alles op voorwaarde, dat alle landen deze verklaring geven.

Platvis en rondvis in de Noordzee

Rusland verklaarde akkoord te gaan met de quoteringsvoorstellen t.a.v. de tong, schol, kabeljauw, schelvis en wijting in de Noordzee en de makreel visserij voor de vismeelindustrie.

De Deense delegatie gaf eenzelfde verklaring voor de tong en de schol en beloofde zo spoedig mogelijk het Deense standpunt t.a.v. de rondvis en de makreel bekend te maken.

Nieuwe voorstellen

De adviserende internationale groep biologen is verzocht studies voor te bereiden, ter bespreking op de dertiende jaarvergadering van de N.O.A.V.C. op 21-27 mei a.s. over :
— de kabeljauw, schelvis, wijting en koolvis ten Westen van de Hebriden en in de Ierse Zee;
— de koolvis in de Noordzee;
— de Noord-Arctische schelvisstapels;
— de visserij op sprot in de Noordzee.

(Vervolg blz. 2)

GEEN SLUIS VOOR ZEEBRUGGE

(Vervolg van blz. 1)

ons terecht mogen afvragen hoeveel er netto in de gemeentekas komt. Met andere woorden : de stad draagt jaarlijks ettelijke miljoenen toe. Moeten we de vergelijking met de koncessie visafslag nog verder doortrekken ?

3. 15 man voor de sluis is te veel! Een sluis die dan nog geld zou opbrengen. Maar hoeveel man stadspersoneel staat er ten dienste van het Boudewijnpark, zonder dat het 1 fr opbrengt.

4. Er wordt een koncessie toegestaan voor zestig jaar, dus tot in 2030 na Kristus, maar die belachelijke koncessievergoeding is niet eens geindexeerd en dat zal 600.000 fr nog betekenen in het jaar 2000 ?

BESLUIT

We begraven de sluis en we begraven de politiekers. Eens ontmoeten we die toch, eens krijgen we de gelegenheid hen hun kortzichtigheid of hun achterbakse manoeuvers in het gelaat te slingeren.

Want als Van Maele niet onmiddellijk stappen aanwendt bij Openbare Werken, mogen we naar onze sluis fluiten en mag Brugge binnen afzienbare tijd naar de visserij fluiten.

TOT BESLUIT VRAGEN WIJ DE BURGEMEESTER, GANS ZIJN KOLLEGE, EN GANS ZIJN GEMEENTERAAD — minstens de moed op te brengen om klaar en duidelijk aan het visserijbedrijf mede te delen waarom hij zelf eerst pro een sluis was en thans contra spreekt.

Op een vergadering in de vismijn heeft hij nauwelijks bedekt zijn voorganger P. Vandamme een veeg uit de pan gegeven en heeft hij onbeschroomd de gedachte geopperd dat het Ir Verschaeve's bedoeling kon zijn de visserij in Oostende te koncentreren.

Laat hij nu even duidelijk en zonder politieke frases zijn mening komen verdedigen. We zullen dat in elk geval heel wat meer waarderen, dan wanneer we in slaap worden gewiegd met versterkte kaaimuren en ergerniswekkende jachthavens van mijnheer Traen, Simoen, Verschaeve, Defraigne.....

JEF DEROOSE

NOTA DER REDAKTIE :

Grote en schandelijke toestand en de Zeebrugse Visserij wordt ondertussen uitgezogen. We komen hierop terug en zeggen ondertussen : Is ook de Rederscentrale Oostkust in slaap gevallen ?

(Vervolg van blz. 1)

VISQUOTERINGSREGELINGEN VAN KRACHT IN NEDERLAND

Minister mr. A. van der Stee heeft besloten per 1 maart 1975 uitvoering te geven aan een aantal aanbevelingen van de Noordoost Atlantische Visserij Commissie betreffende de quotering van vis, t.w. :

NOORD OOST ATLANTISCHE VISSERIJ COMMISSIE

vissoort	gebied	max. quotum	geldig van/tot
kabeljauw	Noordzee	26.000 ton 1)	1-3-1975 - 31-12-1975
schelvis	Noordzee	14.000 ton 1)	1-3-1975 - 31-12-1975
Wijting	Noordzee	14.000 1)	1-3-1975 - 31-12-1975
haring	Keltische Zee	5.000 ton	1-4-1975 - 31- 3-1976
tong	Noordzee 2)	9.200 ton	1-3-1975 - 31-12-1975
tong	Engels Kanaal	—	1-3-1975 - 31-12-1975
tong	Kanaal van Bristol	—	1-3-1975 - 31-12-1975
tong	Ierse Zee	245 ton	1-3-1975 - 31-12-1975
schol	Noordzee 2)	47.000 ton	1-3-1975 - 31-12-1975
schol	Engels Kanaal	—	1-3-1975 - 31-12-1975
schol	Kanaal van Bristol	—	1-3-1975 - 31-12-1975
schol	Ierse Zee	20 ton	1-3-1975 - 31-12-1975
makreel 3)	Noordzee		
makreel 3)	Skagerrak	2.500 ton 4)	1-3-1975 - 31-12-1975
makreel 3)	Kattegat		

De genoemde quota zullen worden verminderd met de vangsten uit de periode 1-1-1975 - 28-2-1975.

1) Afwijking van 10 % toegestaan mits totaal van deze drie vissoorten de 54.000 ton niet overschrijdt.
2) Visserij op tong en schol in de 12 mijls-zone verboden voor vissersvaartuigen met tonnage groter dan 50 BRT en een vermogen groter dan 300 PK.
3) Niet voor menselijke consumptie.
4) 20 % bijvangst toegestaan bij visserij op andere vissoorten niet bestemd voor menselijke consumptie.

DE ZEERECHT-KONFERENTIE TE GENEVE

Op het ogenblik dat deze regels verschijnen zijn de Belgische vertegenwoordigers van het ministerie van Buitenlandse Zaken en Landbouw nog te Geneve.

Vorig jaar gaf de Hollandse vertegenwoordiger, dhr. A. Thurmer, omtrent de besprekingen in Caracas, een prachtige uiteenzetting omtrent deze belangrijke konferentie zowel in het Hollands tijdschrift „Visserijwereld" als in ons blad.

De betrekkingen tussen de Belgische staatsambtenaars en de Belgische visserijwereld, zijn echter niet van dien aard dat deze laatste omtrent dit alles snel ingelicht wordt, alhoewel deze konferentie een wereldbelang heeft.

Dhr. Thurmer schrijft over de gebeurtenissen te Geneve het volgende.

KOMT ER EEN NIEUW ZEERECHT

Maandag, 17 maart heeft de heer Shirley Amerasinghe van Sri Lanka en voorzitter van de Conferentie de vervolgzitting van de IIIe Zeerechtconferentie voor geopend verklaard.

Na inachtneming van een minuut stilte voor meditatie en gebed zijn de 3000 afgevaardigden uit 150 landen aan het werk gegaan.

Wat wil zeggen : zij hebben zich opgesplitst in 3 grote Commissies, die opnieuw gaan bekijken of de lijvige boekdelen met gecomprimeerde voorstellen, die in Caracas zijn klaargemaakt en die «main trends» worden genoemd, bouwstenen kunnen opleveren om tot compromissen te komen, die gestalte kunnen krijgen in wetsartikelen voor het nieuwe Zeerecht. De spanning is groot, want iedereen weet dat er nu iets moet gebeuren en wel in positieve zin. Zou dat niet het geval zijn, dan moet het spel goeddeels als verloren worden beschouwd en dat zou voor de wereld bijzonder nare gevolgen kunnen hebben. Verwacht moet immers worden dat bij het uitblijven van resultaten, de Staten het recht in eigen hand zullen gaan nemen en dat betekent : de chaos. Eén wereld of geen. Er is geen alternatief.

TALRIJKE ONDERWERPEN

Maar laat ons eerst nog even in het geheugen terugroepen om welke belangrijke zaken het gaat. We moeten een keus maken, want alle onderwerpen noemen, laat staan onderkennen op hun samenhang en belangrijkheid is een ondoenlijke zaak.

Bepalen we ons dan tot de werkzaamheden van Commissie II, die overigens door velen wordt gezien als de meest belangrijke Commissie. De afgevaardigden in Commissie II moeten het eens trachten te worden over voorstellen, die op tafel liggen met betrekking tot de Territoriale Zee, t.w. de aard en de kenmerken van deze zee en de vraag of historische wateren ja dan neen tot de territoriale zee behoren. Voorts de grensregeling, met name hoe de breedte van de territoriale zee moet worden vastgesteld, bijvoorbeeld : door middel van de laag-waterlijn of door middel van rechte basislijnen, alsmede onder welke omstandigheden de ene dan wel de andere methode de voorkeur verdient.

Dan het probleem van baaien, historische baaien en niet-historische baaien. Wat zijn dat voor wateren en moeten ze wel of niet tot het regime van de territoriale zee worden gerekend ? Hoe staat het met permanente havenwerken die een integraal deel zijn het havensysteem vormen ? Kunnen die als deel van de kust worden beschouwd en als zodanig worden benut voor 't bepalen van de uiterste grenzen van de territoriale zee ?

Dan de merkwaardige situatie dat een natuurlijk gevormd stuk land buiten de kust bij hoogwater nog droog blijft. Mag de buitenste grens van dat droog blijvende stuk grond dan gebruikt worden als basislijn om de breedte van de territoriale zee uit te zetten ?

Wat moet de breedte worden van de territoriale zee ? Er zijn voorstellen, **waarin een breedte van** 12 zeemijlen wordt voorgestaan, maar er is ook een voorstel om de territoriale zee een breedte te geven van 200 zeemijlen. Ja, U leest het goed. Er staat : territoriale zee en niet «economische zone», waarvoor de voorstellen algemeen zijn afgestemd op 200 mijl, inclusief een breedte van de territoriale zee van 12 mijl.

Vervolgens de voorstellen, die er liggen aangaande de onschuldige doorvaart van de territoriale zee. Er wordt op dit stuk onderscheid gemaakt tussen gewone koopvaardij- en vissersschepen, schepen met bijzondere kenmerken, zoals tankers, die olie vervoeren of aardgas of andere ontvlambare explosieve en voor het milieu gevaarlijke stoffen. Om nog maar niet te spreken van tankers, die stoffen voor atoomwerktuigen vervoeren of met atoomkracht worden voortgestuwd. Tenslotte liggen er met betrekking tot de onschuldige doorvaart van de territoriale zee nog voorstellen, die betrekking hebben op regeringsschepen, andere dan oorlogsschepen. En uiteraard eveneens voorstellen aangaande de doorvaart van oorlogsschepen. Het hoofdstuk van de territoriale zee kan dan worden afgesloten — hoewel ik in mijn opsomming niet uitputtend ben geweest — met de voorstellen over de vrijheid van navigatie en het overvliegen van de territoriale zee.

ANDERE VRAAGSTUKKEN

In het hiernavolgende bepaal ik mij nu verder tot het noemen van de onderwerpen en niet meer de

(Vervolg blz. 3)